

Sexagesima Luk 8:4-15

Västerslättskyrkan 2006-02-19

Just nu så erbjuder affärerna fröpåsar med lockande bilder av vackra blommor. När vi sen ska till att så våra frön, så är vi noggranna med att köpa bästa såjord. Vi läser noggrant anvisningarna för att få bästa resultat av vår plantering.

När vi läser liknelsen som Jesus berättar om såningsmannen häpnar vi till.

Vilken såningsman!

Han sår sitt utsäde generöst överallt, inte bara på den goda jorden, utan också utmed vägkanter, bland tistlar och på berghällen.

Antingen måste såningsmannen vara helt okunnig i att så eller så måste han ha en stor tilltro till att det kanske någonstans ändå ska gro.

Jesus förklarar för oss meningen med liknelsen.

Utsädet är Guds ord.

Det är meningen att Guds ord ska predikas överallt. Alla ska få möjligheten att höra och ta till sig Guds ord. Kanske kan det slå rot, växa och bära frukt.

Det sås utmed **vägkanten**. Det handlar om människor som läser eller hör Guds ord, och snabbt försöker djävulen om möjligt ta bort ordet ”för att de inte ska tro och bli räddade”.

Visst kan vi känna igen oss att det kan bli så ibland. Det händer ibland att redan under gudstjänsten, så kan onskans fåglar komma och sätta sig på våra axlar och picka åt sig Guds ädla utsäde, innan det ens har nått våra öron. Ibland försöker själafienden att på vägen bort från kyrkan beröva oss Guds ords själaskatt. Vår text manar oss att vara på vår vakt. Gud vill ge oss Ordet i våra hjärtan. Det finns ett litet knep som vi kan tillämpa och det är att återvända till Ordet som vi hört eller läst. Vi får göra precis som kon brukar göra, idissla. Idissla Guds Ord.

Det som sås på **berghällen** syftar på de människor som grips av Guds tilltal. Där jorden är tunn växer det snabbt upp- men det är ett för ytligt jordlager och snart torkar det bort. Det finns en chans att få det att växa även på berghäll, om det bara faller regn som håller jorden fuktig. Även på en berghäll kan det finnas djupa sprickor som kan innehålla god jord. Om vi är ytliga i vår kristna tro så måste vi bevattnas med Guds rika nåd. Vi får söka oss till Gud i våra böner, vi får komma till gudstjänst och nattvard. I våra prövningar och motgångar så öppnas nya sprickor i vårt hjärtas berggrund där Guds Ord kan få slå rot och bära frukt.

Det som sås bland **tistlarna** är de som låter livets bekymmer, rikedomar och nöjen förkväva den goda skörden.

Ska man få en fin trädgård, så är det viktigt att tidigt på våren vara ute och rensa bort ogräset och sen under sommaren fortsätta och hålla undan ogräset. Släpper man tisteln fri att växa och gå i blom, så sprider den sina frön överallt och deras rötter genomkorsar jorden och nya plantor dyker upp här och var.

I andens rike gäller det att vara trägen och hålla ogräset borta. Det betyder att bekänna för Gud allt det där som blir fel i våra liv och hålla sig nära Gud i hans ord, som förkunnar för oss att alla våra synder är evigt förlättna av vår Herre Jesus Kristus.

Slutligen det som såddes i den **goda jorden**, det är de som hör Ordet, tar vara på det och låter det bära frukt.

Gud ger en överraskande rik frukt. Inte bara 10-falt eller 50-falt, utan 100-falt.

Så rikt är livet tillsammans med Gud, det flödar över. Det ger en oändlig rikedom åt människan. Evighetskatten som ingen kan ta ifrån henne. Du som bär på den goda jorden, tacka, lova och pris Gud för den nåd som Gud ger dig. Låt ditt liv bli ett levande vittnesbörd för dina närmaste, dina grannar och vänner om den Gud som du tjänar, att Jesus är din Herre. Låt andens frukter få vara verksam i dig i kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Idag har predikan handlat om att Gud vill att alla människor ska bli frälsta, därför låter Gud sprida det levande Ordet till alla människor för att väcka en levande tro i våra hjärtan.